

ЗМІСТ

<i>Тарас Шевченко (1814—1861)</i>	
«Поставлю хату і кімнату...»	4
«Якби зустрілися ми знову...»	5
<i>Костянтин Думитрашко (1814—1886)</i>	
«Чорнії брови, карії очі...»	6
<i>Степан Руданський (1834—1873)</i>	
«Повій, вітре, на Україну...»	8
<i>Михайло Старицький (1840—1904)</i>	
Виклик («Ніч яка, Господи, місячна, зоряна...»)	10
<i>Іван Франко (1856—1916)</i>	
«Чого являєшся мені...»	12
«Ой ти, дівчино, з горіха зерня...»	14
«...Якби був я лицар і мав панцир добрий...»	15
«Як почуєш вночі край свого вікна...»	15
<i>Кесар Білиловський (1859—1938)</i>	
В чарах кохання	16
<i>Леся Українка (1871—1913)</i>	
«Коли дивлюсь глибоко в любі очі...»	18
На мотив з Міцкевича	19
«Хотіла б я тебе, мов плющ, обняти...»	20
«...Я не кохала? Ні, то ти забула...»	21
«Чує лицар серед бою...»	22
«Твої листи завжди пахнуть зов'ялими трояндами...» ...	24
<i>Микола Вороной (1871—1938)</i>	
Палімпсест	26
«В малярській студії побачив я портрет...»	27
Чари	28

<i>Василь Пачовський (1878—1942)</i>	
«Забудь мене, мене забудь!»	29
«Ой вже Галя, моя Галя...»	30
<i>Олександр Олесь (1878—1944)</i>	
Чари ночі («Сміються, плачуть солов'ї...»)	32
<i>Павло Тичина (1891—1967)</i>	
«О панно Інно, панно Інно...»	34
«— Зоставайся, ніч настала...»	35
Пляж (фрагмент)	35
«Десь надходила весна. — Я сказав їй: ти весна!...»	36
La bella fornarina...	37
<i>Михайль Семенко (1892—1937)</i>	
Люблю	38
Сьогодні	39
Вона («Ви спитаєте мене — хто вона?»)	40
«В синьому строї...»	41
Вагоновод	42
П'єро загрожує	43
Мила йде	43
Сон	44
Заплети косу міцніш	45
Гімни св. Терезі (З циклу)	46
<i>Юрій Дараган (1894—1926)</i>	
«Гай мовчить, в снігу зимовий ранок...»	47
<i>Максим Рильський (1895—1964)</i>	
Поцілунок	48
«У теплі дні збирання винограду...»	49
«Прийшла! Таки прийшла нарешті!»	50
«Нашу шлюбну постелю вквітчали троянди пахучі...»	51
«Ластівки літають, бо літається...»	51
Остання весна	
VI. «Я прийшов утомлений, розбитий...»	52
VII. «Ластівки і діти за вікном...»	53
Вірність	54
«Яблука дозріли, яблука червоні!»	55

<i>Євген Маланюк (1897—1968)</i>	
Задавна розмова.	56
«Як іонійська колона...»	57
<i>Володимир Сосюра (1898—1965)</i>	
«Так ніхто не кохав. Через тисячі літ...»	58
«Коли потяг у даль загуркоче...»	60
Марія	62
«Білі акації будуть цвісти...»	63
«В осінній багряній діброві...»	64
«Цигарки дим поволі тане...»	64
«Твоїх пліч неповторні овали...»	65
«Шумні вулиці грають рікою...»	65
«У тиху вечірню годину...»	66
Марії.	67
«Це було на острові Цейлоні...»	68
«Ластівки на сонці, ластівки на сонці...»	69
<i>Євген Плужник (1898—1936)</i>	
«По той бік пристрасті народжується ніжність.»	70
«Мовчи! Я знаю. За всіма словами...»	71
«Вона зійшла до моря. Хто вона...»	72
<i>Олекса Стефанович (1899—1970)</i>	
«Бенкетуй, молода княгине...» (фрагмент)	73
<i>Василь Чумак (1901—1919)</i>	
«Люблю. Лелію. Обів'ю...»	74
«Стільки щастя, що боюся. Залоскоче, як русалка.»	75
<i>Наталя Лівницька-Холодна (1902—2005)</i>	
«Ваших пестоців знов так хочу...»	76
«Цвіте тобою кожна ніч...»	77
«Мені очей звести несила...»	77
«Будеш завжди цю ніч пам'ятати...»	78
«Знов зустріну тебе в трамваї...»	78
«На розквітлі акації грона...»	79
«Над ставом місяць тихо став...»	80
«Небо знов молоде й блакитне...»	80
«Ти сьогодні недобрий був...»	81

«Нахилився і глянув в очі...»	81
«О, стрункі твої ноги, стрункі...»	82
«Світлим, надхненним, простим...»	82
«Уста устами розхили...»	83
«Припасти знов до рук коханих...»	83
<i>Олена Теліга (1906—1942)</i>	
Вечірня пісня	84
Літо	86
«Сьогодні кожний крок хотів би бути вальсом.»	87
<i>Богдан-Ігор Антонич (1909—1937)</i>	
Барвінкова щирість	88
Весільна	89
<i>Ігор Качуровський (1918—2013)</i>	
«...І звук фортеп'яна, і пісні слова...»	90
«Вдова Тутанхамона, що була...»	91
<i>Марія Хоросницька (1925—2006)</i>	
«В Стрийському парку є озерце...»	92
<i>Дмитро Павличко (1929—2023)</i>	
«Хочу тебе цілувати. Рятунок...»	93
«Дівочих непорочних ліній...»	94
«Не пригадуй, що було! Не треба...»	94
«Моя любове, ти як Бог...»	95
«Що я для тебе маю?»	96
«Був день, коли ніхто не плаче...»	96
«Ти зрадила. Це так пекло...»	97
«Зніми мені легенькою рукою...»	97
«Я вчився сорок літ, та не навчився досі...»	98
«Я за тобою навздогінці...»	99
«Моя гріховнице пречиста...»	100
«Коли до тебе прилечу...»	102
«Де ждав я тебе, як свята...»	103
«Не бійся сивини моєї...»	104
«Напав я на тебе раптом...»	105
«Очі твої злочинно-гречні...»	106
«В тобі одній люблю я безліч...»	107

<i>Юрій Андрухович (1960)</i>	
З «Листів в Україну»	
3. «Про дівчат. Вони тут не стільки юні...»	213
4. «Українські дівчата музичні. Радо...»	215
До пані Варвари Л.	216
<i>Світлана Короненко (1960)</i>	
Жінка танцює	218
Руки	220
«Ну що слова? Ну що усі слова...»	221
«У некоханих, як в святих...»	222
<i>Віктор Неборак (1961)</i>	
«Листи, знайдені у пляшці...»	
2. «А ще мені згадався той похід...»	223
4. «Потрібно зосередитися на...»	224
6. «То чим займались ми? Ходили на...»	225
<i>Іван Малкович (1961)</i>	
Юна моя майбутня дружина.	226
«Вона ще спить, вона ще трішки спить.»	227
«Цієї ночі...»	228
«Яринко левів і каштанів...»	229
«Гуцульська ніч і Криворівня...»	230
Доля	231
«Нічого не питала, як вода...»	231
Температура	232
«Хочеться нарешті безумовних звітяг...»	233
<i>Ігор Маленький (1962)</i>	
Вогненна, вітряна і зливна... (Фрагменти з книги-поєми)	
5. «...а треба тільки вміти розбудити...»	234
36. «...і вийшовши на приозерний схил...»	235
<i>Юрій Іздрик (1962)</i>	
Молитва.	236
Інший	237
«вибираю на сайті погоди опцію «інше місто»...»	238
Абсистенція	239

Ключик	240
Латентне	241
Silent hills	242
Wind song	243
«я жив би з тобою на дикому острові...»	244
«ці нав'язливі ночі зводять з рахунку...»	245
Be like bee	246
«я вірю у силу і в астенію...»	247
 <i>Костянтин Москалець (1963)</i>	
«Час допивати безпорадний чай...»	248
Вона	249
 <i>Аттила Могильний (1963—2008)</i>	
Зима нашого міста	
1. Вірш замість присвяти	250
2. «Дай мені руку — і підемо...»	251
3. «Хочеш, тобі розповім...»	252
5. Вірш замість епілога	253
«Ех, Вероніко, це аж сумно...»	253
 <i>Назар Гончар (1964—2009)</i>	
Загравка	254
Го-о-ол	255
 <i>Іван Лучук (1965)</i>	
Математична лінгвістика	256
 <i>Сергій Жаган (1974)</i>	
«За хвилину до того, як випаде дощ...»	258
«вона ще не виросла і не втратила голову...»	259
«І жінка з чорним, як земля, волоссям...»	260
«Пливи, рибо, пливи...»	262
«Декому краще вдаються приголосні, декому голосні.» ..	264
«Птах уночі забивається до кімнати.»	266
«З випаленими очима й залізом в ключиці...»	268
«Немає такого світла й такого проміння.»	270
«Коли вона повернулась, ближче вже до зими...»	271
«Перші дні листопада.»	272

Тарас Шевченко

(9.03.1814—10.03.1861)

* * *

Л.

Поставлю хату і кімнату,
Садок-райочок насаджу.
Посіджу я і походжу
В своїй маленькій благодаті.
Та в одині-самотині
В садочку буду спочивати.
Присняться діточки мені,
Веселая присниться мати,
Давне-колишній та ясний
Присниться сон мені!.. і ти!..
Ні, я не буду спочивати,
Бо й ти приснишся. І в малий
Райочок мій спідтиха-тиха
Підкрадешся, наробиш лиха...
Запалиш рай мій самотній.

1860

* * *

Якби зустрілися ми знову,
Чи ти злякалася б, чи ні?
Якее тихее ти слово
Тойді б промовила мені?
Ніякого. І не пізнала б.
А може б, потім нагадала,
Сказавши: «Снилося дурній».
А я зрадів би, моє диво!
Моя ти доле чорнобрива!
Якби побачив, нагадав
Веселее та молодее
Колишне лишенько лихее.
Я зарідав би, зарідав!
І помоливсь, що не правдивим,
А сном лукавим розійшлося,
Слізьми-водою розлилось
Колишнее святее диво!

1848

Костянтин Думитрашко

(8.05.1814—1886)

* * *

Чорнії брови, карії очі,
Темні, як нічка, ясні, як день,
Карії очі — чари дівочі!
Де ви навчились зводити людей.

Чорнії брови, карії очі,
Страшно дивитись на вас під час,
Не будеш спати іноді ночі,
Все будеш думати, очі, про вас.

Вас і немає, а ви мов тут,
Світите в душу, як дві зорі,
Чи в вас улита яка отрута,
Чи, може, й самі ви знахарі.

Чорнії брови — стрічки шовкові!
Все б тільки вами я любувався!
Карі очиці — очі тернові!
Все б я дивився тільки на вас. ...

січень 1854

Юрій Іздрик

(16.08.1962)

Молитва

коли повертається світ спиною
і знов поміж нами відстань і стіни
говори зі мною
говори зі мною
хай навіть слова ці нічого не змінять

і коли вже довкола пахне війською
і вже розгораються перші битви
говори зі мною
говори зі мною
бо словом також можна любити

я одне лиш знаю і одне засвоїв
і прошу тебе тихо незграбно несміло:
говори зі мною
говори зі мною
і нехай твоє слово станеться тілом

Інший

людина сама нічого не може
людині завжди потрібен інший
на кого можна себе помножити
для кого варто писати вірші

з ким можна разом долати відчай
чи радість ділити не ризикуючи
хто може в будь-яку мить засвідчити
що ти — реальний що ти — існуєш

людина ж бо в себе не надто вірить
все свідка для себе шукає якогось
нема людини — спіймає звіра
не зловить звіра — віднайде бога

не знайде бога — візьме люстерко
та навіть там себе не впізнає
бо в собі бачить обличчя смерті
й не розуміє що смерті немає..

людина сама нічого не може —
ні народитись ні вмерти тихо
побудь же іншим мені мій боже
постій поблизу...
помовч...
подихай...